

استناد به این مقاله: داورپناه، محمد رضا؛ آدمیان، رضا (۱۳۹۱). بررسی اثر میزان توسعه یافتنگی کشورها بر

رویت پذیری مقالات هم تاليفی.

پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی، ۲(۲)، ۱۷۰-۱۴۹.

بررسی اثر میزان توسعه یافتنگی کشورها بر رویت پذیری مقالات هم تالیفی^۱

دکتر محمد رضا داورپناه^۲، رضا آدمیان^۳

دریافت: ۱۳۹۰/۱۰/۲۰ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۲/۷

چکیده

هدف: این مقاله در پی بررسی تاثیر توسعه یافتنگی کشورها بر میزان همکاری علمی میان آن‌ها است.

روش: پژوهش با استفاده از روش‌های علم سنجی صورت پذیرفته است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مقالات هم تالیفی ۲۰ کشور توسعه یافته و در حال توسعه نمایه شده در وبگاه علوم ISI در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ به همراه استنادهای آن‌ها در طول سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ می‌باشد. برای بررسی میزان رویت پذیری مقالات هم تالیفی شناسایی شده در دو سال پایه حجم نمونه‌ای مناسب انتخاب و طی یک دوره ۶ ساله ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد متوسط استناد به مقالات مشترک بین کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه ۱۱/۲۹، و متوسط استناد به مقالات هم تالیفی غیرمشترک کشورهای در حال توسعه ۵/۱۸ است. همچنین بین تعداد کشورهای همکاری کننده در مقالات حاصل از همکاری علمی و میزان استناد به آن‌ها رابطه مثبت وجود دارد. میزان همکاری علمی منطقه‌ای یا قاره‌ای در کشورهای توسعه یافته حدود سه برابر کشورهای در حال توسعه و میزان همکاری علمی درون قطبی در کشورهای توسعه یافته حدود یازده برابر کشورهای در حال توسعه است؛ اما بین میزان همکاری‌های ملی و فرامنطقه‌ای در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه تفاوت چنانی مشاهده نشد. میزان استناد به مقالات هم تالیفی بین المللی بیش از ۱/۸ برابر میزان استناد به مقالات هم تالیفی ملی است. میانگین استناد به مقالات هم تالیفی کشورهای توسعه یافته حدود دو برابر کشورهای در حال توسعه است. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که همکاری علمی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته بر میزان رویت پذیری مقاله‌های آن‌ها تاثیر مثبت دارد؛ و تفاوت معنی‌داری بین الگوهای همکاری علمی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: توسعه یافتنگی، رویت پذیری، موسسه اطلاعات علمی (ISI)، هم تالیفی.

^۱ برگرفته از پایاننامه کارشناسی ارشد ردیف دوم به راهنمایی دکتر محمد رضا داورپناه

^۲ استاد گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد mrdavarpanah@yahoo.com

^۳ کارشناسی ارشد کتابداری و اطلاع‌رسانی از دانشگاه فردوسی مشهد adamian64@yahoo.com

مقدمه

تبادل افکار و ایده‌های مختلف و استفاده از دانش و تجربه یکدیگر، برای گرفتن تصمیمات صحیح و جلوگیری از رخداد اشتباه، منجر به نتایجی مطلوب و بهتر می‌گردد. این امر در مورد جامعه علمی نیز صادق است. علم سیماپی جهانی دارد و اندیشه‌ها و آراء مختلف علمی از طریق داد و ستد فکری در سراسر جهان جریان می‌یابند. در چنین فضایی خود اتکایی علمی مقدور نیست (قانعی راد، ۱۳۸۴). ترکیب آراء و نظریه‌های علمی از منابع قومی، فرهنگی و تمدنی متنوع یکی از ویژگی‌های الگوی انتقال و جریان علم در عرصه تاریخ علم در جهان بوده است. همکاری علمی تعاملی است که در بافت یا زمینه اجتماعی بین دانشمندان شکل می‌گیرد و تسهیم ابزار و انجام وظایف را با توجه به یک هدف والای مشترک تسهیل می‌سازد. دانشمندان همکاری علمی را راهی برای استفاده بهینه از امکانات، منابع، داشتن بازدهی بیشتر و جلوگیری از دوباره‌کاری‌ها و تکرار خطاهای برگزیدند. از طرفی دانشمندان همواره با مشکلات عدیدهای با ماهیت میان‌رشته‌ای مواجه‌اند که حل آن‌ها نیازمند انجام پژوهش‌هایی توسط گروهی از دانشمندان با تخصص‌ها، اطلاعات و مهارت‌های ارتباطی ویژه است. کشف نقشه‌های نژوم انسان جز در سایه همکاری میان دانشمندان رشته‌های گوناگون حاصل نشد (داورپناه، ۱۳۸۶). مشکلات و مسائل امروزی نیازمند مشارکت دانشمندان با تخصص‌های مختلف در زمینه‌های متفاوت است. گرایش متخصصان به سوی تخصص گرایی در علم، ضرورت همکاری برای اشتراک دانش، مهارت‌ها و منابع مورد نیاز در پژوهش را آشکار می‌سازد. با گسترش وسیع حوزه علم و دانش بشری، به نظر می‌رسد هر متخصصی به تنها‌یی توانایی‌های لازم (اعم از دانشی و مهارتی) و زمان کافی برای انجام پژوهش‌های علمی مربوط به حوزه‌های مختلف پژوهشی را دارا نباشد. در واقع پژوهشگران اغلب از همکاری برای اشتراک منابع و دانش، تولید محصولات جدید، حل مشکلات پژوهشی و یادگیری موثرتر استفاده می‌کنند (Hara, Solomon, Kim & Sonnenwald, 2003). یکی از نمودهای همکاری علمی، تالیف مشترک یا هم‌تألیفی^۴ است.

در فرآیند ارتباط علمی عوامل متعددی بر رویت پذیری مقالات موثر است. تقویت چند نویسنده‌گی و اولویت‌دهی به نشر در مجلاتی که دارای شاخص‌های استنادی بالایی هستند، برخی از راهبردهای افزایش رویت‌پذیری نتایج تحقیقات یک کشور، موسسه یا تیم‌های تحقیقاتی می‌باشد (Van Raan, 1998). بعلاوه مشارکت محققان در عرصه بین‌المللی مشخصه‌ای از رشد علم محسوب می‌شود (Larivière, 2004; Liu, 2003). همچنین به طور متوسط اعتبار کلی داده شده از سوی جامعه علمی به نویسنده‌گان یک مقاله دارای

⁴ Co-authorship

چند نویسنده، به مراتب بیشتر از اعتبار اختصاص داده شده به نویسنده یک مقاله تک نویسنده است (Katz & Martin, 1997). عوامل متعددی بر همکاری علمی و رویت‌پذیری مقالات موثرند؛ اما پرسش یا مسئله اساسی در پژوهش حاضر این است که آیا میزان توسعه یافتنگی کشورهای همکاری‌کننده موجب افزایش میزان رویت‌پذیری مقالات علمی و اثرگذاری آثار محققان در جامعه علمی جهانی می‌شود؟ و به عبارت دقیق‌تر: الگوی همکاری و نوع کشور همکاری‌کننده در همتالیفی، چه تاثیری بر میزان رویت‌پذیری مقالات علمی دارد؟

اهداف پژوهش

- هدف اصلی این پژوهش بررسی تاثیر همتالیفی مقالات علمی بر میزان رویت‌پذیری آن‌ها در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه است. همچنین:
۱. بررسی وضعیت و جهت همکاری علمی میان کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه؛
 ۲. بررسی اثر همکاری کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه‌یافته بر میزان رویت‌پذیری مقالات آنان؛
 ۳. بررسی رابطه بین تعداد کشورهای همکاری‌کننده و میزان رویت‌پذیری مقالات؛
 ۴. شناسایی الگوی همکاری علمی در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه و تاثیر آن بر میزان رویت‌پذیری مقالات؛ و
 ۵. مقایسه میزان رویت‌پذیری مقالات کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، از جمله هدفهای فرعی این پژوهش است.

مروجی بر پیشینه پژوهش

در متون علمی خارج از کشور مطالعات متعددی در زمینه تاثیر همکاری علمی و الگوهای همکاری علمی بر میزان رویت‌پذیری مقالات صورت گرفته است. اسمارت و بایر (Smart & Bayer, 1986)، نرین، استیونس و ویتلو (Narin, Stevens, & Whittle, 1991) و کتز و هکس (Katz & Hicks, 1997) در مطالعات خود دریافتند که مقالات حاصل از همکاری استنادات بیشتری دریافت می‌کنند. گلنزل و شوبرت (Glänzel & Schubert, 2001) در پژوهش خود بر انتشارات رشته‌های مختلف نمایه استنادی علوم دریافتند که، به طور متوسط، همکاری بین‌المللی در انتشارات، میزان استناد بیشتری را نسبت به مقالات صرفاً بومی نتیجه می‌دهد. آن‌ها الگوهای خاصی در زمینه همکاری علمی، متأثر

از ارتباطات جغرافیایی، سیاسی، تاریخی و ... میان کشورها یافتند.

گولدفینچ، دیل و دراون (Goldfinch, Dale, & Derouen, 2003)؛ فدریکسن (Frederiksen, 2004)؛ لايمو و كوريچوا (Leimu & Koricheva, 2005) در پژوهش‌های خود دریافتند که همکاری‌های بین‌المللی در مقایسه با همکاری‌های بومی استناد بیشتری را جذب می‌کند.

شومک و شوبرت (Schmoch & Schubert, 2008) به بررسی ارتباط بین همکاری با استناد و کیفیت در انتشارات و مقالات مشترک بین‌المللی در واحدهای تحقیقاتی آلمان پرداختند. آن‌ها انتشارات بین سالهای ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۱ را با بررسی استناد در محدوده زمانی ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۳ مدنظر قرار دادند و به بررسی تاثیر همکاری با متخصصان آمریکایی پرداختند. در نتایج آماری در رشتہ فیزیک نجومی بین همکاری و میزان استناد رابطه مثبت مشاهده گردید و بین همکاری با نویسنده‌گان آمریکایی و غیر آمریکایی در رشتہ اقتصاد تفاوت بارزی مشاهده شد. آن‌ها نتیجه گرفتند که میزان این رابطه مثبت در رشتہ‌های مختلف نیز متفاوت است و این اثر مثبت در صورت همکاری با متخصصان آمریکایی افزایش می‌یابد، ولی نتوانستد رابطه‌ای قوی بین عوامل همکاری علمی و میزان استناد براساس واحدهای تحقیقاتی بدست آورند.

اینزلت، شوبرت و شوبرت (Inzelt, Schubert, & Schubert, 2008) نیز در بررسی تاثیر همتالیفی بین‌المللی بر میزان استناد به انتشارات علمی دانشگاه‌های مجارستان دریافتند که همتالیفی عاملی موثر در افزایش میزان استنادات می‌باشد.

پاراج، سادانا و ساملا (Paraje, Sadana, & Salmela, 2009) با استفاده از ۳/۵ میلیون ارجاع کتابشنختی در پایگاه استنادی علوم، به بررسی الگوهای همکاری، میزان رویت‌پذیری تولیدات علمی بزرگ‌ترین تولید کنندگان وابسته به سازمان بهداشت جهانی (WHO) در ناحیه غربی اقیانوس آرام، برای دوره زمانی ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۱ پرداختند. آن‌ها دریافتند که همکاری بین ناحیه‌ای کم بوده است و پژوهشگران تحقیقاتی مناطق بزرگ (مثل ژاپن، استرالیا، چین و...) بیشتر با کشورهای پردرآمد سایر مناطق، همکاری می‌کردند (تا در بین خودشان در آن ناحیه یا مولدان تحقیقاتی مناطق کوچکتر). رویت‌پذیری تحقیقات در زمینه سلامت در این ناحیه حتی برای کشورهای پردرآمد نسبتاً کم بوده است و تحقیقات دارای رویت‌پذیری بالا اغلب با همکاری کشورهای پردرآمد خارج از ناحیه صورت گرفته است. آن‌ها بیان داشتند که اغلب نتایج حاصل از همکاری بین کشورهای کم درآمد و کشورهای با درآمد متوسط، رویت‌پذیری کمی دارد.

محققان متعدد دیگری مانند ایریبارن میسترتو، لسکورین سانچز و سانز کاسادو (Iribarren-Maestro,

De Granda-Orive et al., 2009؛ دِ گراندا اُریو و همکاران (Lascurain-Sánchez, & Sanz-Casado, 2009)؛ سوریا مورتی (Sooryamoorthy, 2009)؛ سوارز بالزیرو، گارسیازوریتا و سانز کاسادو (Suárez, 2009)؛ داورپناه (Davarpanah, 2009)؛ Balseiro, García-Zorita & Sanz-Casado, 2009 (Persson, 2010) نیز در مطالعات خود به بررسی اثر همکاری علمی و الگوهای همکاری علمی بر میزان استناد در موضوع، رشته یا منطقه‌ای خاص پرداختند.

در ایران نیز، رحیمی (۱۳۸۶) در پایان‌نامه خود به بررسی وضعیت همکاری و عوامل موثر بر آن در میان اعضای هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد پرداخت. نتایج نشان داد بیشترین میزان نسبت همکاری علمی در حوزه کشاورزی و کمترین آن در حوزه علوم انسانی است. الگوی همکاری علمی با دانشجویان، الگوی همکاری علمی درون گروهی درون موسسه‌ای، الگوهای همکاری علمی با سازمان‌ها و همکاری علمی بروز رشته‌ای درون موسسه‌ای به ترتیب الگوهای همکاری علمی در جامعه مورد مطالعه هستند.

همچنین داورپناه و بهروزفر (Davarpanah & Behrouzfar, 2009) در مقاله‌ای به بررسی رویت‌پذیری مجلات علمی ایرانی که در بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ توسط موسسه اطلاعات علمی (ISI) پوشش داده شده بود، پرداختند. نتایج نشان داد که میزان رویت‌پذیری مجلات ایرانی در رشته‌های مختلف متفاوت بوده و در مقایسه با همتاها بین‌المللی خود پایین است.

با مرور پژوهش‌ها در خارج و داخل کشور مشاهده می‌شود که مطالعات متعددی در باب رابطه همکاری‌های علمی با رویت‌پذیری صورت پذیرفته است. در بررسی رابطه همکاری‌های علمی با رویت‌پذیری متغیرهایی نظیر تعداد نویسنده‌گان، الگوهای همکاری علمی، حوزه‌های موضوعی، با استفاده از پایگاه ISI مورد توجه قرار گرفته است، ولی در هیچ یک از این پژوهش‌ها به رابطه توسعه یافنگی با رویت‌پذیری پرداخته نشده است. بنابراین، پژوهش حاضر در تکاپوی پوشش این خلاء پژوهشی و اطلاعاتی صورت گرفته است.

فرضیه‌های پژوهش

۱. همکاری علمی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته بر میزان رویت‌پذیری مقالات آنان موثر است.
۲. بین تعداد کشورهای همکاری‌کننده در مقالات همتالیفی و میزان رویت‌پذیری مقالات رابطه وجود دارد.
۳. الگوهای همکاری علمی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه متفاوت است.

۴. الگوی همکاری علمی (بین‌المللی یا ملی) بر میزان رویت‌پذیری مقالات تاثیر متفاوتی دارد.
۵. میزان رویت‌پذیری مقالات هم‌تاليفی در کشورهای توسعه‌یافته با کشورهای در حال توسعه متفاوت است.

روش پژوهش، جامعه آماری و ابزار گردآوری اطلاعات

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، علم سنجی است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی مقالات هم‌تاليفی حوزه علوم نمایه شده در وبگاه علوم (WoS^۵) در فاصله سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ به همراه استنادهای آن‌ها در طول سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ می‌باشد. برای رسیدن به اهداف پژوهش ابتدا به صورت تصادفی ۱۰ کشور از بین کشورهای پیشرفت‌بر اساس فهرست OECD^۶ (سازمان توسعه و همکاری اقتصادی) و ۱۰ کشور در حال توسعه بر اساس همان فهرست انتخاب گردید. سپس فهرست مقالات حوزه علوم هر یک از کشورهای انتخاب شده، در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶، به صورت سالانه از وبگاه علوم موسسه ISI تهیه و مقالات هم‌تاليفی تفکیک و تمامی آن‌ها از منظر هم‌تاليفی مورد مطالعه قرار گرفتند. برای بررسی رویت‌پذیری با استفاده از جدول کرجسی-مورگان و متناسب با حجم مقالات هم‌تاليفی هر یک از کشورهای انتخابی در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶، نمونه گیری به عمل آمد؛ و میزان رویت‌پذیری مقالات نمونه گیری شده در دو سال پایه در طی یک دوره ۶ ساله ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ مورد بررسی قرار گرفت. فهرست کشورهای حاضر در نمونه و حجم نمونه مربوط در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

جدول شماره ۱. حجم نمونه کشورهای توسعه‌یافته و درحال توسعه

نام کشور توسعه‌یافته	حجم نمونه	نام کشور در حال توسعه	حجم نمونه	حجم نمونه
آلمان	۳۸۴	ایران	۳۶۸	
آمریکا	۳۸۴	پاکستان	۳۲۷	
ایسلند	۲۴۸	پرو	۲۳۴	
جمهوری چک	۳۶۷	تanzانیا	۲۳۴	
زلاندنو	۳۶۷	تونس	۳۲۷	
سوئیس	۳۷۹	لیتوانی	۲۹۷	

^۵ Web of Science

^۶ Organisation for Economic Co-operation and Development

۳۱۰	مراکش	۲۸۴	فرانسه
۳۵۴	مصر	۳۸۰	کره جنوبی
۳۰۲	نیجریه	۳۷۰	نروژ
۳۸۱	هندوستان	۳۷۵	یونان
۳۱۳۴	جمع	۳۶۳۸	جمع

در مجموع حجم نمونه برای کشورهای توسعه یافته ۳۶۳۸ رکورد و برای کشورهای در حال توسعه ۳۱۳۴ رکورد بدست آمد که به شیوه نمونه گیری منظم انتخاب شد و به پایگاه اطلاعاتی Endnote منتقل شد. سیاهه وارسی براساس متغیرهای پژوهش تهیه شد و با مراجعته به یکایک پیشنهادهای دادهای لازم جمع آوری گردید.

یافته‌های پژوهش:

در این بخش پیش از آزمون فرضیه‌ها، ابتدا نسبت مقالات هم‌تألیفی به غیرهم‌تألیفی در عرصه کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه در جداول ۲ و ۳ ارائه شده است، تا تصویری هر چند اجمالی از وضعیت مقالات هم‌تألیفی در کشورهای مورد مطالعه بدست آید.

جدول شماره ۲. تعداد مقالات ۱۰ کشور در حال توسعه در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶

ردیف	نام کشور	تعداد کل مقالات	تعداد مقالات تک نویسنده	درصد تعداد مقالات تک نویسنده	تعداد مقالات هم‌تألیفی	درصد تعداد مقالات هم‌تألیفی
۱	ایران	۹۰۳۱۲	۷۶۹	۸,۲۶	۸,۵۴۳	۹۱,۷۴
۲	پاکستان	۲۰۳۱۶	۱۲۳	۵,۳۲	۲,۱۹۳	۹۴,۶۸
۳	پرو	۵۷۶	۱۱	۱,۹۱	۵۶۵	۹۸,۰۹
۴	تanzانیا	۵۹۶	۲۵	۴,۲۰	۵۷۱	۹۵,۸۰
۵	تونس	۲۰۲۲۷	۸۶	۳,۸۷	۲,۱۴۱	۹۶,۱۳
۶	لیتوانی	۱۰۴۰۶	۱۴۴	۱۰,۲۴	۱,۰۶۲	۸۹,۷۵
۷	مراکش	۱۰۶۱۴	۸۰	۴,۹۶	۱,۰۵۳۴	۹۵,۰۴
۸	مصر	۵۰۳۲۹	۱,۱۶۰	۲۱,۷۷	۴,۰۱۶۹	۷۸,۲۳
۹	نیجریه	۱۰۵۸۱	۲۰۲	۱۲,۷۸	۱,۰۳۷۹	۸۷,۲۲
۱۰	هندوستان	۴۴,۶۴۹	۲,۰۳۳۵	۵,۲۳	۴۲,۰۳۱۴	۹۴,۷۷
	جمع	۶۹,۰۴۲۶	۴,۰۹۳۵	۷,۱۱	۶۴,۰۶۷۱	۹۲,۰۹

جدول شماره ۳. تعداد مقالات ۱۰ کشور توسعه یافته در سالهای ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶

نام کشور	تعداد کل مقالات	تعداد مقالات تک نویسنده	درصد تعداد مقالات تک نویسنده	تعداد مقالات هم تالیفی	درصد تعداد مقالات هم تالیفی
آلمان	۱۰۸,۱۲۳	۷۶,۲۳۶	۷۰%	۱۰۰,۸۸۷	۹۳,۳۰
آمریکا	۱۹۸,۳۰۸	۹۰,۶۲۶	۴۷%	۱۷۸,۶۸۲	۹۰,۱۰
ایسلند	۷۱۸	۳۲	۴%	۶۸۶	۹۵,۵۴
جمهوری چک	۸,۵۵۰	۵۷۶	۶%	۷,۹۷۴	۹۳,۲۶
زلاندنو	۸۰,۱۴	۵۷۴	۷%	۷,۱۷	۹۲,۸۳
سوئیس	۲۵,۶۰۵	۱۰,۱۳۴	۴۰%	۲۴,۴۷۱	۹۵,۵۷
فرانسه	۸۰,۰۱۷	۲۰,۴۷۴	۲۵%	۷۷,۵۴۳	۹۶,۹۰
کره جنوبی	۳۹,۰۶۸	۱۰,۰۵	۲۵%	۳۷,۴۶۳	۹۵,۴۰
نروژ	۱۰,۰۷۲	۵۷۷	۵۰%	۹,۶۹۵	۹۴,۳۸
یونان	۱۲,۰۴۷	۴۶۵	۳۸%	۱۱,۷۸۲	۹۶,۲۰
جمع	۴۷۵,۱۲۲	۲۴,۴۹۹	۵%	۴۵۰,۶۲۳	۹۴,۸۴

در جدول‌های ۲ و ۳ مشاهده می‌شود که درصد کل تعداد مقالات تک نویسنده در کشورهای در حال توسعه (۷,۱۱) بیشتر از کشورهای توسعه یافته (۵,۱۶) است.

بیشترین و کمترین درصد مقالات هم تالیفی در بین کشورهای توسعه یافته مربوط به کشورهای فرانسه (۹۶,۹۰ درصد) و آمریکا (۹۰,۱۰ درصد) می‌باشد. بیشترین و کمترین درصد مقالات هم تالیفی در بین کشورهای در حال توسعه مربوط به کشورهای پرو (۹۸,۰۹ درصد) و مصر (۷۸,۲۳ درصد) می‌باشد.

فرضیه ۱. همکاری علمی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته بر میزان رویت‌پذیری مقالات آنان موثر است.

در این پژوهش منظور از رویت‌پذیری میزان استناد است. برای آزمون این فرضیه، میانگین استناد به مقالات، حاصل از هم تالیفی هریک از کشورهای در حال توسعه انتخابی با کشورهای توسعه یافته و میانگین استناد به مقالات غیرمشترک این کشورها با کشورهای توسعه یافته بدست آمد (جدول شماره ۴).

جدول شماره ۴. متوسط استناد به مقالات مشترک با کشورهای توسعه یافته

کشور	مقالات هم تاليفی												مقالات مشترک با کشورهای توسعه یافته				
	تعداد	میزان	استناد به	متوسط	تعداد	میزان	استناد به	متوسط	تعداد	میزان	استناد به	متوسط	تعداد	میزان	استناد به		
ایران	۳۶۸	۲۷۳۴	۷/۴۳	۱۰۰	۷۵۳	۲۷/۵۴	۷/۵۳	۲۶۸	۱۹۸۱	۲۳۹	۵۵/۳۹	۴/۴۳	۵۰۰	۱۰۵۸	۲۳۹	۵۵/۳۹	
پاکستان	۳۲۷	۱۹۱۰	۵/۸۴	۸۸	۸۵۲	۴۴/۶۱	۹/۶۸	۲۳۹	۱۹۸۱	۷/۳۹	۷۲/۴۶	۴/۴۳	۵۰۰	۱۰۵۸	۲۳۹	۵۵/۳۹	
پرو	۲۳۴	۲۳۶۴	۱۰/۱	۱۹۳	۲۱۵۰	۹۰/۹۵	۱۱/۱۴	۴۱	۲۱۴	۹/۲۲	۴/۵۴	۵/۱۱	۱۵۹	۳۵	۱۴/۸۲	۹/۰۵	
تanzania	۲۳۴	۳۱۰۸	۱۳/۲۸	۱۹۹	۲۹۴۹	۹۴/۸۸	۱۴/۸۲	۱۱	۲۱۴	۹/۲۲	۴/۵۴	۵/۱۱	۱۵۹	۳۵	۱۴/۸۲	۹/۰۵	
تونس	۳۲۷	۱۷۶۶	۵/۴	۱۵۱	۱۱۰۴	۶۲/۵۱	۷/۳۱	۱۷۶	۶۶۲	۳/۷۶	۳۷/۴۸	۴/۴۹	۳۸/۹	۷۹۰	۱۷۶	۱۰/۲۶	
لیتوانی	۲۹۷	۲۰۳۱	۶/۸۴	۱۲۱	۱۲۴۱	۶۱/۱۰	۱۰/۲۶	۱۷۶	۶۶۲	۳/۷۶	۳۷/۴۸	۴/۴۹	۳۸/۹	۷۹۰	۱۷۶	۱۰/۲۶	
مراکش	۳۱۰	۱۹۷۱	۶/۳۶	۱۸۲	۱۳۹۹	۷۰/۹۸	۷/۶۹	۱۲۸	۵۷۲	۴/۴۷	۲۹/۰۲	۴/۴۹	۳۸/۹	۷۹۰	۱۷۶	۱۰/۲۶	
مصر	۳۵۴	۲۱۸۳	۶/۱۷	۱۳۴	۱۱۰۹	۵۰/۸	۸/۲۸	۲۲۰	۱۰۷۴	۴/۸۸	۴۹/۲۰	۴/۴۹	۳۸/۹	۷۹۰	۱۷۶	۱۰/۲۶	
نیجریه	۳۰۲	۱۵۲۴	۵/۰۵	۸۲	۷۲۰	۴۷/۲۴	۸/۷۸	۲۲۰	۸۰۴	۳/۶۵	۵۲/۷۵	۳/۶۵	۴/۴۹	۳۸/۹	۷۹۰	۱۷۶	۱۰/۲۶
هندوستان	۳۸۱	۴۸۶۰	۱۲/۷۵	۹۳	۲۸۹۳	۵۹/۵۳	۳۱/۱۱	۲۸۸	۱۹۶۷	۶/۸۳	۴۰/۴۷	۶/۸۳	۴۰/۴۷	۱۹۶۷	۲۸۸	۳۱/۱۱	۵۹/۵۳
جمع	۳۱۳۴	۲۴۴۵۱	۷/۸	۱۳۴۳	۱۵۱۷۰	۶۲/۰۴	۱۱/۲۹	۱۷۹۱	۹۲۸۱	۵/۱۸	۳۷/۹۶	۵/۱۸	۳۷/۹۶	۹۲۸۱	۱۷۹۱	۱۱/۲۹	۶۲/۰۴

براساس جدول ۴ میانگین استناد به مقالات حاصل از هم تالیفی با کشورهای توسعه یافته در همه کشورهای در حال توسعه مورد مطالعه بیشتر از میانگین استناد به کل مقالات حاصل از هم تالیفی است. در تمام موارد میانگین استناد به مقالات غیر مشترک با کشورهای توسعه یافته کمتر از متوسط استناد به کل مقالات می باشد و در مقابل میانگین استناد به مقالات مشترک با کشورهای توسعه یافته بیشتر از میانگین کل مقالات است. بیشترین اختلاف بین میانگین استناد به مقالات غیر مشترک با کشورهای توسعه یافته و میانگین استناد به مقالات مشترک با کشورهای توسعه یافته، مربوط به کشور هندوستان (۳۱/۱۱ در مقابل ۶/۸۳) و کمترین میزان مربوط به کشور ایران (۷/۵۳ در مقابل ۷/۳۹) می باشد.

نتایج آزمون t مستقل تفاوت معناداری را بین میزان رویت پذیری مقاله های حاصل از هم تالیفی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته و میزان رویت پذیری مقاله های هم تالیفی غیر مشترک این کشورها، نشان داد ($P=0.017$; $t=2/90$). از آنجا که میانگین میزان استناد به مقاله های هم تالیفی کشورهای در حال توسعه با توسعه یافته (۱۱/۲۹) بیشتر از میانگین میزان استناد به مقاله های هم تالیفی غیر مشترک این کشورها (۵/۱۸) است، می توان گفت همکاری علمی کشورهای در حال توسعه با

کشورهای توسعه یافته بر میزان رویت پذیری مقاله‌های هم تالیفی این کشورها می‌افزاید.

فرضیه ۲. بین تعداد کشورهای همکاری‌کننده در مقالات هم تالیفی و میزان رویت پذیری مقالات رابطه وجود دارد.

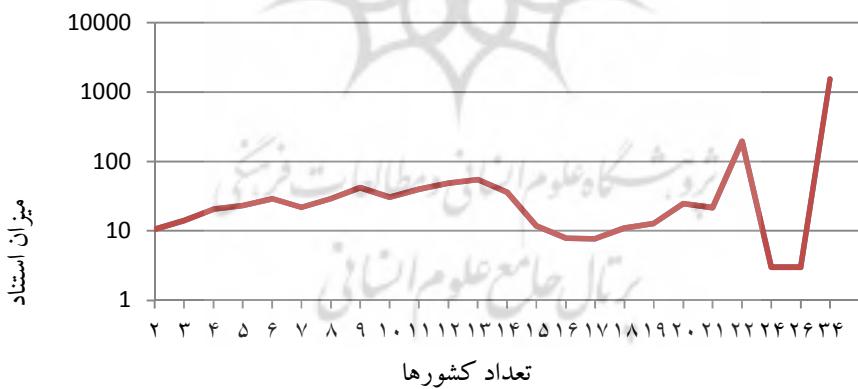
برای بررسی این فرضیه، مقاله‌ها براساس تعداد کشورهای همکاری کننده تقسیم‌بندی شدند. تعداد کشورها براساس وابستگی سازمانی نویسنده‌گان که در قسمت آدرس نویسنده بیان شده، بدست آمد. به این منظور، بخش وابستگی سازمانی تک تک نمونه‌ها بررسی و تعداد کشورهای همکاری کننده در مقالات هم تالیفی استخراج شد. جدول شماره ۵ میانگین استناد به مقالات را براساس تعداد کشورهای همکاری کننده نشان می‌دهد.

جدول شماره ۵. میانگین استناد به مقاله‌های هم تالیفی براساس تعداد کشورهای همکاری کننده

میانگین استناد به هر مقاله	میزان استناد	درصد تعداد مقالات	تعداد مقالات	تعداد کشورهای همکاری کننده
۱۰/۶	۲۳۶۴۷	۶۳/۹۵	۲۲۳۰	۲
۱۴/۰۹	۹۴۵۸	۱۹/۲۴	۶۷۱	۳
۲۰/۴۸	۳۶۸۶	۵/۱۶	۱۸۰	۴
۲۳/۳۵	۱۷۹۸	۲/۲۱	۷۷	۵
۲۹/۲	۱۲۸۵	۱/۲۶	۴۴	۶
۲۱/۷۶	۵۴۴	۰/۷۲	۲۵	۷
۲۹/۰۴	۶۳۹	۰/۶۳	۲۲	۸
۴۲/۲۱	۱۱۸۲	۰/۸	۲۸	۹
۳۰/۵۲	۸۲۴	۰/۷۷	۲۷	۱۰
۴۰/۰۹	۸۸۲	۰/۶۳	۲۲	۱۱
۴۹/۲۱	۱۴۲۷	۰/۸۳	۲۹	۱۲
۵۴/۶۳	۱۶۳۹	۰/۸۶	۳۰	۱۳
۳۵/۹۶	۸۶۳	۰/۶۹	۲۴	۱۴
۱۱/۸۳	۷۱	۰/۱۷	۶	۱۵
۷/۸۳	۴۷	۰/۱۷	۶	۱۶
۷/۷	۷۷	۰/۲۹	۱۰	۱۷

۱۱	۵۵	۰/۱۴	۵	۱۸
۱۲/۸۱	۲۰۵	۰/۴۶	۱۶	۱۹
۲۴/۸	۲۴۸	۰/۲۹	۱۰	۲۰
۲۱/۵۷	۳۰۲	۰/۴	۱۴	۲۱
۱۹۶	۱۵۶۸	۰/۲۳	۸	۲۲
۳	۳	۰/۰۳	۱	۲۴
۳	۳	۰/۰۳	۱	۲۶
۱۵۴۲	۱۵۴۲	۰/۰۳	۱	۲۴

براساس جدول ۵، بیشترین تعداد مقالات به میزان ۲۲۳۰ مقاله حاصل همکاری میان دو کشور است و کمترین میزان مقالات حاصل همکاری ۲۴، ۲۶ و ۳۴ کشور است. الگوی غالب در همکاری علمی میان کشورها، به ترتیب دو کشور با ۶۳/۹۵ درصد و سه کشور با ۱۹/۲۴ درصد است. در مجموع ۸۳/۱۹ درصد از مقالات هم تاليفی در عرصه بین الملل حاصل تعامل دو یا سه کشور است. همچنان که از داده های جدول ۵ مشخص است، با افزایش تعداد کشورها، تعداد مقالات روندی نزولی پیدا می کند. از نظر رویت پذیری که مورد توجه فرضیه پژوهش است، داده های جدول ۵ حاکی از آن است که با توجه به پایه دو کشور همکاری کننده و میانگین ۱۰/۶ استناد به هر مقاله، با افزایش تعداد کشورهای همکاری کننده تا سطح ۱۳ و ۱۴ کشور، میانگین استناد با توجه به میزان پایه ای ۱۰/۶ علیرغم برخی اختلاف ها رشدی کاملاً صعودی یافته؛ ولی بعد از آن با افت و خیزهایی همراه بوده است.

نمودار ۱. نمودار روند تغییرات میانگین استناد به مقالات بر حسب تعداد میزان استناد کشورها آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین دو متغیر تعداد کشورها و میزان استناد رابطه وجود دارد

($P=0.007$). یعنی با افزایش تعداد کشورهای همکاری کننده در مقالات هم تالیفی برمیزان استنادهای آنها افزوده می‌شود.

فرضیه ۳. الگوهای همکاری علمی در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه متفاوت است.

در این پژوهش، الگوهای همکاری علمی به ملی و بین‌المللی (درون قطبی، منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای)^۷ تقسیم شده است. در جدول شماره ۶ فراوانی مقالات هر کشور براساس الگوهای همکاری علمی مورد نظر آمده است.

جدول شماره ۶. فراوانی مقاله‌های هم تالیفی هریک از کشورها براساس الگوهای همکاری علمی

کشور	تعداد مقالات هم تالیفی ملی	تعداد مقالات هم تالیفی بین‌المللی	درصد تعداد مقالات هم تالیفی ملی	مقالات هم تالیفی بین‌المللی نمونه								
				درصد تعداد مقالات هم تالیفی بین‌المللی	تعداد مقالات هم تالیفی منطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی دومنطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی منطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی فرامنطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی منطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی دومنطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی منطقه‌ای	تعداد مقالات هم تالیفی دومنطقه‌ای
آلمان	۱۳۷	۳۸۴	۳۵/۶۸	۲۴۷	۶۴/۳۲	۷۴	۱۹/۲۷	۱۷۳	۴۵/۰۵	۱۸۶	۴۸/۴۴	
آمریکا	۲۵۲	۳۸۴	۶۵/۶۲	۱۳۲	۳۴/۳۷	۹	۲/۳۴	۱۲۳	۳۲/۰۳	۱۰۴	۲۷/۰۸	
ایران	۲۵۸	۳۶۸	۷۰/۱۱	۱۱۰	۲۹/۸۹	۱۵	۴/۰۸	۹۵	۲۵/۸۱	۱۰	۲/۷۲	
ایسلند	۷۷	۲۴۸	۳۱/۰۵	۱۷۱	۶۸/۹۵	۹۷	۳۹/۱۱	۷۴	۲۹/۸۴	۱۶۲	۶۵/۳۲	
پاکستان	۲۱۵	۳۲۷	۶۵/۷۵	۱۱۲	۳۴/۲۵	۲۳	۷/۰۳	۸۹	۲۷/۲۲	۲۴	۷/۳۴	
پرو	۲۰	۲۳۴	۸/۵۵	۲۱۴	۹۱/۴۵	۱۹	۸/۱۲	۱۹۵	۸۳/۳۳	۲۱	۸/۹۷	
تanzania	۱۶	۲۳۴	۶/۸۴	۲۱۸	۹۳/۱۶	۱۳	۵/۵۵	۲۰۵	۸۷/۶۱	۱۹	۸/۱۲	
تونس	۱۷۰	۳۲۷	۵۱/۹۹	۱۵۷	۴۸/۰۱	۲	۰/۶۱	۱۵۵	۴۷/۴	۶	۱/۸۳	
جمهوری چک	۱۵۰	۳۶۷	۴۰/۸۷	۲۱۷	۵۹/۱۳	۱۰۳	۲۸/۰۶	۱۱۴	۳۱/۰۶	۱۹۰	۵۱/۷۷	
زلاندنو	۱۶۰	۳۶۷	۴۳/۶	۲۰۷	۵۶/۴	۳۸	۱۰/۳۵	۱۶۹	۴۶/۰۵	۱۸۷	۵۰/۹۵	

^۷ همکاری ملی: همکاری علمی متخصصان یک کشور با متخصصان همان کشور است. همکاری بین‌المللی: همکاری علمی متخصصان یک کشور با متخصصان سایر کشورها است که شامل همکاری درون قطبی، همکاری منطقه‌ای و همکاری فرامنطقه‌ای است. همکاری درون قطبی: همکاری علمی متخصصان کشورهای توسعه‌یافته با یکدیگر یا همکاری علمی متخصصان کشورهای درحال توسعه با یکدیگر است. همکاری منطقه‌ای: همکاری علمی متخصصان یک قاره جغرافیایی با متخصصان همان قاره است. همکاری فرامنطقه‌ای: همکاری علمی متخصصان یک منطقه جغرافیایی با متخصصان در سایر مناطق جهان (قاره‌ها) است.

سوئیس	۳۷۹	۱۴۰	۲۳۹	۶۳/۰۶	۱۴۳	۳۷/۷۳	۹۶	۲۵/۳۳	۲۲۳	۵۸/۸۴
فرانسه	۳۸۴	۱۷۰	۴۴/۲۷	۲۱۴	۵۵/۷۳	۲۲/۱۳	۱۲۹	۳۳/۵۹	۱۶۶	۴۳/۲۳
کره جنوبی	۳۸۰	۱۹۵	۵۱/۳۱	۱۸۵	۴۸/۶۸	۱۴/۷۴	۱۲۹	۳۳/۹۵	۱۵۵	۴۰/۷۹
لیتوانی	۲۹۷	۱۵۱	۵۰/۸۴	۱۴۶	۴۹/۱۶	۳۱/۶۵	۵۲	۱۷/۵۱	۲۵	۸/۴۲
مراکش	۳۱۰	۱۲۳	۳۹/۶۸	۱۸۷	۶۰/۳۲	۰/۲۲	۱۸۶	۶۰/۰۰	۵	۱/۶۱
مصر	۳۵۴	۱۹۱	۵۳/۹۵	۱۶۳	۴۶/۰۴	۰/۲۸	۱۶۲	۴۵/۷۶	۲۹	۸/۱۹
نروژ	۳۷۰	۱۶۵	۴۴/۵۹	۲۰۵	۵۵/۴	۲۸/۱۱	۱۰۱	۲۷/۳۰	۱۹۰	۵۱/۳۵
نیجریه	۳۰۲	۱۹۸	۶۵/۵۶	۱۰۴	۴۶/۴۴	۱۳	۴/۳	۳۰/۱۳	۲۲	۷/۷۸
هندوستان	۳۸۱	۲۸۱	۷۳/۷۵	۱۰۰	۲۶/۲۵	۱۱	۲/۸۹	۲۳/۳۶	۸۹	۱/۸۴
یونان	۳۷۵	۲۱۵	۵۷/۳۳	۱۶۰	۴۲/۶۷	۲۰	۷۵	۲۲/۶۷	۸۵	۳۷/۰۷
جمع	۶۷۷۲	۲۲۸۴	۴۸/۴۹	۳۴۸۸	۵۱/۵۱	۱۴/۴۱	۲۵۱۲	۳۷/۰۹	۱۸۷۰	۲۷/۶۱

براساس جدول ۶، هندوستان با ۷۳/۷۵ درصد و کشور تانزانیا با ۶/۸۴ درصد، بیشترین و کمترین میزان هم تالیفی ملی را دارند؛ یا به عبارتی بیشترین و کمترین میزان هم تالیفی بین المللی مربوط به دو کشور تانزانیا و هندوستان است. بیشترین میزان مقالات منطقه‌ای مربوط به دو کشور اروپایی ایسلند و سوئیس با ۳۹/۱۱ و ۳۷/۷۳ درصد و کشور لیتوانی با ۳۱/۶۵ درصد و کمترین میزان آن مربوط به کشورهای آفریقایی مصر، مراکش و تونس با ۰/۲۸، ۰/۳۲ و ۰/۶۱ درصد می‌باشد. بیشترین میزان همکاری درون قطبی مربوط به کشورهای ایسلند، سوئیس و جمهوری چک با ۶۵/۳۲، ۵۸/۸۴ و ۵۱/۷۷ درصد و کمترین میزان همکاری درون قطبی مربوط به کشورهای مراکش، تونس، ایران با ۱/۶۱، ۱/۸۳ و ۲/۷۲ می‌باشد. در سه کشور توسعه یافته (آمریکا، کره جنوبی، و یونان) تعداد مقالات حاصل از هم تالیفی ملی بیش از مقالات هم تالیفی بین المللی این کشورهاست و در بقیه کشورهای توسعه یافته (آلمان، ایسلند، جمهوری چک، سوئیس، فرانسه، نروژ و زلاندنس) میزان هم تالیفی بین المللی بیش از ملی است، در حالیکه در کشورهای در حال توسعه وضعیت متفاوتی مشاهده می‌شود. در ۳ کشور در حال توسعه (پرو، تانزانیا و مراکش) تعداد مقالات حاصل از هم تالیفی بین المللی بیش از ملی است و در ۷ کشور دیگر (ایران، پاکستان، تونس، لیتوانی، مصر، نیجریه و هندوستان) تعداد مقالات حاصل از هم تالیفی ملی بیش از بین المللی است. نکته جالب توجه این است که میزان هم تالیفی بین المللی کشورهایی مثل پرو و تانزانیا چندین برابر میزان هم تالیفی‌های ملی این کشورهاست. فراوانی نسبی مقاله‌های نمونه براساس الگوهای مشخص شده در جدول ۷ ارائه شده است.

جدول شماره ۷. فراوانی نسبی مقاله‌ها براساس الگوهای همکاری علمی در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه

فراوانی نسبی مقالات هم تاليفی بین المللی			فراوانی نسبی مقالات هم تاليفی ملی	گروه کشورها
درون قطبی	فرامنطقة ای	منطقه ای		
۴۶/۷۸	۳۲/۷۹	۲۱/۵۵	۴۵/۶۶	کشورهای توسعه‌یافته
۵/۳۶	۴۲/۰۹	۶/۱۳	۵۱/۷۹	کشورهای در حال توسعه

براساس جدول ۷، میزان هم تاليفی ملی و فرامنطقة‌ای در کشورهای در حال توسعه بیش از کشورهای توسعه‌یافته است؛ ولی میزان هم تاليفی منطقه‌ای و درون قطبی در کشورهای توسعه‌یافته بیش از کشورهای در حال توسعه است. کشورهای در حال توسعه بیشتر با کشورهای توسعه‌یافته همکاری داشته‌اند و در مقابل، کشورهای توسعه‌یافته بیشتر با کشورهای توسعه‌یافته همکاری داشته‌اند. میزان همکاری کشورهای در حال توسعه با یکدیگر بسیار کم و در حد $5/36$ درصد می‌باشد. برای تعمیم این تفاوت به جامعه از آزمون محدود کا استفاده شد. نتایج نشان داد بین فراوانی همکاری‌های ملی و فرامنطقة‌ای در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، تفاوت معنی‌داری وجود ندارد ($P=0/544$ و $P=0/299$). اما در مورد همکاری‌های منطقه‌ای و درون قطبی بین فراوانی همکاری‌ها در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه تفاوت معنی دار وجود دارد ($P=0/002$ و $P=0/000$). بر اساس داده‌های بدست آمده، همکاری‌های منطقه‌ای و درون قطبی در کشورهای توسعه‌یافته به طور معنی‌داری بیشتر از کشورهای در حال توسعه است.

فرضیه ۴. الگوی همکاری علمی (بین‌المللی یا ملی) بر میزان رویت‌پذیری مقالات تاثیر متفاوتی دارد.

براساس جدول ۸ میانگین استناد به مقاله‌های مشترک بین‌المللی همه کشورهای مورد بررسی بیشتر از میانگین استناد به مقاله‌های مشترک ملی آن‌هاست. بیشترین میزان متوسط استناد به مقالات مشترک ملی متعلق به کشورهای سوئیس، آمریکا و فرانسه با $16/28$ ، $16/22$ و $11/83$ استناد می‌باشد و کمترین میزان متوسط استناد به مقالات مشترک ملی مربوط به کشورهای نیجریه، تونس و لیتوانی با $3/81$ ، $3/74$ و $4/03$ است. بیشترین میزان متوسط استناد به مقالات مشترک بین‌المللی را، کشورهای هندوستان، یونان و سوئیس به ترتیب با $23/06$ ، $23/07$ و $21/97$ استناد دارا هستند. کمترین میزان متوسط استناد به مقالات مشترک بین‌المللی نیز مربوط به کشورهای تونس، نیجریه و ایران با $7/12$ ، $7/53$ و $7/65$ استناد می‌باشد.

جدول شماره ۸. میانگین استناد به مقاله‌های حاصل از همکاری‌های ملی و بین‌المللی

میزان استناد به مقالات (۰)	دوفاد درون قطبی	مقالات هم تاليفی بین‌المللی						مقالات هم تاليفی ملی						میزان استناد به مقالات کل مقالات	دوفاد کل مقالات	کشور
		میزان استناد به مقالات	میزان فواید فرانسه‌ای	میزان استناد به مقالات	میزان منتهه‌ای	میزان استناد به هر مقاله	میزان کل استناد	میزان استناد به مقالات	میزان کل استناد	میزان استناد به مقالات						
۴۲۶۵	۱۸۶	۳۲۴۸	۱۷۳	۱۳۱۷	۷۴	۱۸/۴۸	۴۵۶۵	۲۴۷	۱۰/۵	۱۴۳۹	۱۳۷	۶۰۰۴	۳۸۴	آلمان		
۲۱۳۶	۱۰۴	۲۴۸۹	۱۲۳	۱۱۷	۹	۱۹/۷۴	۲۶۰۶	۱۳۲	۱۶/۲۸	۴۱۰۲	۲۵۲	۶۷۰۸	۳۸۴	آمریکا		
۸۹	۱۰	۷۱۸	۹۵	۱۲۴	۱۵	۷/۶۵	۸۴۲	۱۱۰	۷/۳۳	۱۸۹۲	۲۵۸	۲۷۳۴	۳۶۸	ایران		
۳۶۳۲	۱۶۲	۲۲۱۳	۷۴	۱۴۰۴	۹۷	۲۱/۴۴	۳۶۶۷	۱۷۱	۸/۹۹	۶۹۲	۷۷	۴۳۵۹	۲۴۸	ایسلند		
۹۷	۲۴	۸۵۵	۸۹	۹۴	۲۳	۸/۴۷	۹۴۹	۱۱۲	۴/۴۷	۹۶۱	۲۱۵	۱۹۱۰	۳۲۷	پاکستان		
۷۵	۲۱	۲۱۰	۱۹۵	۷۵	۱۹	۱۰/۴	۲۲۲۵	۲۱۴	۶/۹۵	۱۳۹	۲۰	۲۳۶۴	۲۳۴	پرو		
۹۴	۱۹	۲۹۷۹	۲۰۵	۶۴	۱۳	۱۳/۹۶	۳۰۴۳	۲۱۸	۴/۰۶	۶۵	۱۶	۳۱۰۸	۲۳۴	تanzانیا		
۱۴	۶	۱۱۱۴	۱۰۵	۴	۲	۷/۱۲	۱۱۱۸	۱۵۷	۳/۸۱	۶۴۸	۱۷۰	۱۷۶۶	۳۲۷	تونس		
۴۳۴۲	۱۹۰	۳۱۵۶	۱۱۴	۱۳۱۳	۱۰۳	۲۰/۵۹	۴۴۶۹	۲۱۷	۷/۲	۱۰۸۰	۱۵۰	۵۵۴۹	۳۶۷	جمهوری چک		
۱۸۷	۱۸۷	۲۵۷۳	۱۶۹	۳۶۷	۳۸	۱۴/۲	۲۹۴۰	۲۰۷	۸/۳	۱۳۲۸	۱۶۰	۴۲۶۸	۳۶۷	زلاندنو		
۵۱۴۳	۲۲۳	۲۶۷۰	۹۶	۲۵۸۲	۱۴۳	۲۱/۹۷	۵۲۵۲	۲۲۹	۱۶/۷۷	۲۲۴۱	۱۴۰	۷۵۹۳	۳۷۹	سوئیس		
۲۸۶۲	۱۶۶	۱۹۱۶	۱۲۹	۱۲۸۵	۸۵	۱۴/۹۶	۳۲۰۱	۲۱۴	۱۱/۸۳	۲۰۱۱	۱۷۰	۵۲۱۲	۳۸۴	فرانسه		
۱۹۵۸	۱۵۵	۱۷۰۷	۱۲۹	۴۶۶	۵۶	۱۱/۷۴	۲۱۷۳	۱۸۵	۸/۵۵	۱۶۶۷	۱۹۵	۳۸۴۰	۳۸۰	کره جنوبی		
۱۸۲	۲۵	۴۲۴	۵۲	۹۹۹	۹۴	۹/۷۵	۱۴۲۳	۱۶۶	۴/۰۳	۶۰۸	۱۵۱	۲۰۳۱	۲۹۷	لیتوانی		
۳۶	۵	۱۴۱۷	۱۸۶	۱۸	۱	۷/۶۷	۱۴۳۵	۱۸۷	۴/۳۶	۵۳۶	۱۲۳	۱۹۷۱	۳۱۰	مراکش		
۱۶۶	۲۹	۱۲۷۱	۱۶۲	۴	۱	۷/۸۲	۱۲۷۵	۱۶۳	۴/۷۵	۹۰۸	۱۹۱	۲۱۸۳	۳۵۴	مصر		
۳۲۵۷	۱۹۰	۱۹۳۶	۱۰۱	۱۴۴۷	۱۰۴	۱۶/۵	۳۳۸۳	۲۰۵	۹/۹۴	۱۶۴۱	۱۶۵	۵۰۲۴	۳۷۰	نروژ		
۶۳	۲۲	۷۴۹	۹۱	۳۴	۱۳	۷/۵۳	۷۸۳	۱۰۴	۳/۷۴	۷۴۱	۱۹۸	۱۵۲۴	۳۰۲	نیجریه		
۶۹	۷	۲۸۶۶	۸۹	۹۶	۱۱	۲۹/۶۲	۲۹۶۲	۱۰۰	۶/۷۵	۱۸۹۸	۲۸۱	۴۸۶۰	۳۸۱	هندوستان		
۳۵۱۱	۱۳۹	۲۸۹۹	۸۵	۷۹۱	۷۵	۲۳/۰۶	۳۶۹۰	۱۶۰	۸/۷۹	۱۸۹۰	۲۱۵	۵۵۸۰	۳۷۵	یونان		
۳۲۱۷۸	۱۸۷۰	۳۹۳۵۰	۲۵۱۲	۱۲۶۵۱	۹۷۶	۱۴/۹۱	۵۲۰۰۱	۳۴۸۸	۸/۹	۲۶۵۸۷	۳۲۸۴	۷۸۵۸۸	۶۷۷۲	جمع		

یافته‌های بدست آمده از آزمون α مستقل وجود اختلاف معنی دار بین رویت‌پذیری مقاله‌های هم تاليفی ملی و بین‌المللی را تایید می‌کند ($P=0.000$; $\beta=0.989$). همچنین از آنجا که میانگین میزان استناد به

مقالات‌های هم‌تاليفی بین‌المللی بيش از ميانگين ميزان استناد به مقاله‌های هم‌تاليفی ملی است و اختلاف معنی دار بين آن‌ها نيز تاييد شده است، می‌توان گفت که ميزان رويت‌پذيری مقاله‌های هم‌تاليفی بین‌المللی بيش از ميزان رويت‌پذيری مقاله‌های هم‌تاليفی ملی است.

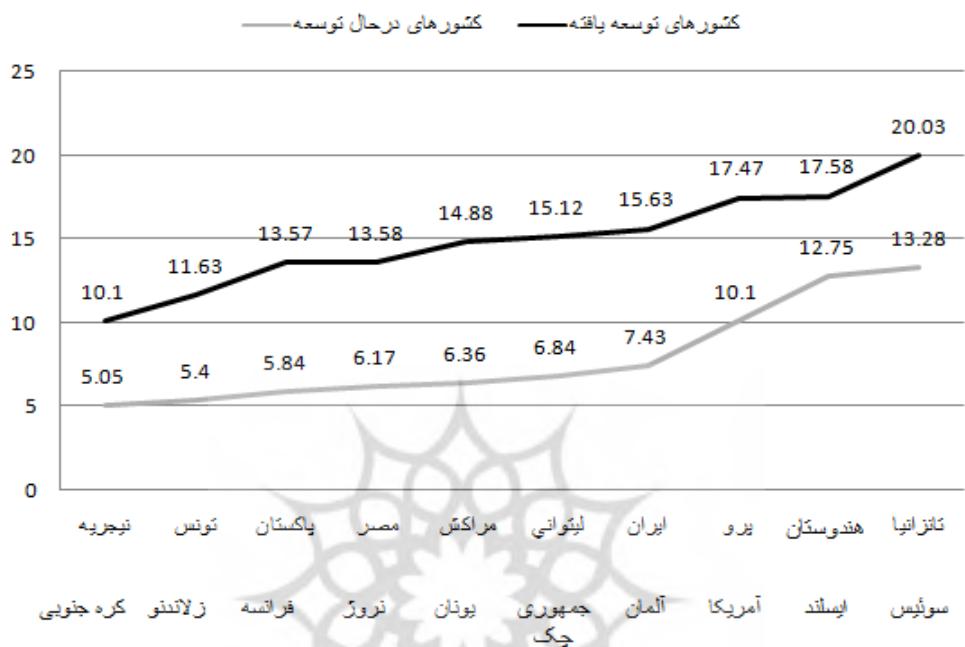
فرضيه ۵. ميزان رويت‌پذيری مقالات هم‌تاليفی در کشورهای توسعه‌يافته با کشورهای در حال توسعه متفاوت است.

جدول ۹ ميزان استناد به مقاله‌های کشورهای در حال توسعه و توسعه‌يافته، و ميانگين آن‌ها را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود ميانگين استناد به مقاله‌های کشورهای توسعه‌يافته (۱۴/۸۸) تقریباً دو برابر ميانگين استناد به مقاله‌های کشورهای در حال توسعه (۷/۸) می‌باشد. كمترین و بيشترین ميانگين استناد در بين کشورهای در حال توسعه به ترتیب مربوط به کشور نیجریه (۵/۰۵) و کشور تانزانیا (۱۳/۲۸) می‌شود. کشورهایی نيز که كمترین و بيشترین ميانگين استناد را در بين کشورهای توسعه‌يافته دارند، به ترتیب، کره جنوبی (۱۰/۱) و سوئیس (۲۰/۰۳) می‌باشد. کشور ایران نيز با ميانگين استنادی كمتر از متوسط ميانگين استناد (۷/۴۳) رتبه چهارم را در بين کشورهای در حال توسعه مورد بررسی دارد.

جدول شماره ۹. ميانگين استناد به مقاله‌های کشورهای در حال توسعه و توسعه‌يافته در نمونه

ميانگين استناد	مizaran استناد	تعداد	کشورهای توسعه‌يافته	ميانگين استناد	mizan استناد	تعداد	کشورهای در حال توسعه
۱۵/۶۳	۶۰۰۴	۳۸۴	آلمان	۷/۴۳	۲۷۳۴	۳۶۸	ایران
۱۷/۴۷	۶۷۰۸	۳۸۴	آمریکا	۵/۸۴	۱۹۱۰	۳۲۷	پاکستان
۱۷/۵۸	۴۲۵۹	۲۴۸	ایسلند	۱۰/۱	۲۳۶۴	۲۳۴	پرو
۱۵/۱۲	۵۵۴۹	۳۶۷	جمهوری چک	۱۳/۲۸	۳۱۰۸	۲۳۴	تانزانیا
۱۱/۶۳	۴۲۶۸	۳۶۷	زلاندنو	۵/۴	۱۷۶۶	۳۲۷	تونس
۲۰/۰۳	۷۵۹۳	۳۷۹	سوئیس	۶/۸۴	۲۰۳۱	۲۹۷	لیتوانی
۱۳/۵۷	۵۲۱۲	۳۸۴	فرانسه	۶/۳۶	۱۹۷۱	۳۱۰	مراکش
۱۰/۱	۳۸۴۰	۳۸۰	کره جنوبی	۶/۱۷	۲۱۸۳	۳۵۴	مصر
۱۳/۵۸	۵۰۲۴	۳۷۰	نروژ	۵/۰۵	۱۵۲۴	۳۰۲	نیجریه
۱۴/۸۸	۵۵۸۰	۳۷۵	يونان	۱۲/۷۵	۴۸۶۰	۳۸۱	هندوستان
۱۴/۸۸	۵۴۱۳۷	۳۶۳۸	جمع	۷/۸	۲۴۴۵۱	۳۱۳۴	جمع

نمودار ۲ به خوبی اختلاف بین میزان متوسط استناد به مقالات کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه را نشان می‌دهد. به جز کشورهای هندوستان، تانزانیا و پرو (که واجد حداقل‌های کشورهای توسعه یافته است) در سایر موارد میزان متوسط استناد به مقالات کشورهای در حال توسعه کمتر از میزان استناد به مقالات کشورهای توسعه یافته می‌باشد.

نمودار شماره ۲. نمودار متوسط استناد به مقالات کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه انجام آزمون t مستقل وجود اختلاف معنی دار بین رویت‌پذیری مقاله‌های همتالیفی در کشورهای توسعه یافته با کشورهای در حال توسعه را نشان داد ($P=0.000$; $t=5/269$) و از آنجا که میانگین میزان استناد به مقاله‌های همتالیفی در کشورهای توسعه یافته بیش از میانگین میزان استناد به مقاله‌های همتالیفی در کشورهای در حال توسعه است، می‌توان گفت که میزان رویت‌پذیری مقاله‌های همتالیفی بین المللی در کشورهای توسعه یافته از میزان رویت‌پذیری مقاله‌های همتالیفی در کشورهای درحال توسعه بیشتر است.

نتیجه گیری

نتایج نشان داد که همکاری علمی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته بر میزان رویت‌پذیری مقاله‌های آن‌ها تأثیرگذار است. در مجموع می‌توان گفت، مقاله‌های حاصل از همکاری

علمی کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته، نسبت به مقاله‌های همتاليفی غیر مشترک اين کشورها بيشتر مورد استناد قرار گرفته و حدود دو برابر بوده است. نتایج پژوهش پاراج، سادانا و سالملا (Paraje, Sadana, & Salmela, 2009) نشان داد تحقیقات رویت‌پذیر حوزه سلامت در ناحیه غربی آقیانوس آرام، غالباً با کشورهای با درآمد بالای خارج از این ناحیه صورت گرفته است. آن‌ها همچنین دریافتند که نتایج حاصل از همکاری بین کشورهای کم درآمد و کشورهای با درآمد متوسط اغلب رویت‌پذیر کمی دارند. تحقیق نرین، استیونس و ویتلوا (Narin, Stevens, & Whitlow, 1991) نیز نشان داد که مقالات حاصل از همکاری بین‌المللی دو کشور وابسته به اتحادیه اروپا نسبت به مقالات حاصل از همکاری بین یک کشور وابسته به اتحادیه اروپا و یک کشور غیر وابسته یا همکاری بین دو کشور غیر وابسته، استناد بیشتری جذب می‌کند. شومک و شوبرت (Schmoch & Schubert, 2008) در تحقیقات خود دریافتند که بین همکاری با نویسنده‌گان آمریکایی و میزان استناد رابطه مثبت وجود دارد.

با افزایش تعداد کشورهای شرکت کننده در همتاليفی، بر میزان استناد به آن‌ها یا همان رویت‌پذیری افوده می‌شود. پژوهش گولدینچ، دیل و دراون (Goldfinch, Dale, & Derouen, 2003) نیز نشان می‌دهد که زیادتر بودن تعداد کشورها و موسسات شرکت کننده در انتشارات حاصل از همکاری، میزان استناد مورد انتظار را افزایش می‌دهد.

بین الگوهای غالب همکاری علمی در کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه تفاوت معنی‌دار وجود دارد. میزان همکاری علمی منطقه‌ای یا قاره‌ای در کشورهای توسعه یافته حدود سه برابر همکاری علمی منطقه‌ای در کشورهای درحال توسعه است و میزان همکاری علمی درون قطبی در کشورهای توسعه یافته حدود یازده برابر کشورهای درحال توسعه است که خود، نشان از تمایل فراوان محققان برای همکاری علمی با همکاران خود در کشورهای توسعه یافته است.

میزان استناد به مقاله‌های همتاليفی بین‌المللی بیش از ۱/۸ برابر میزان استناد به مقاله‌های همتاليفی ملی است. اختلاف بین میزان استناد به مقاله‌های همتاليفی ملی و بین‌المللی (شامل درونقطبی، منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای) در کشورهای توسعه یافته و در کشورهای درحال توسعه نشان می‌دهد که الگوهای همکاری علمی بر میزان استناد به مقاله‌های همتاليفی در کشورهای توسعه یافته و کشورهای درحال توسعه تاثیر متفاوتی دارد. میانگین استناد به مقاله‌های همتاليفی کشورهای توسعه یافته حدود دو برابر میزان استناد به مقاله‌های همتاليفی در کشورهای درحال توسعه است. پژوهش نرین، استیونس و ویتلوا (Narin, Stevens, & Whitlow, 1991) نشان داد میزان استناد به مقالات حاصل از همکاری بین‌المللی (مقالاتی که به وسیله

متخصصان وابسته به موسساتی در بیش از یک کشور اروپایی نگاشته شده است) دو برابر مقالاتی است که به وسیله متخصصانی نگاشته شده که تنها در یک موسسه در یک کشور کار می‌کنند. پژوهش‌های دیگر نظری گلنزل و اسکوبرت (Glänzel & Schubert, 2001)، گلنزل (Glänzel, 2001)، گولدفینچ، دیل و دراون (Goldfinch, Dale, & Derouen, 2003)، فدریکسن (Frederiksen, 2004)، داورپناه (Davarpanah, 2009)، پرسن (Persson, 2010) نیز نشان دادند که میزان استناد در همکاری بین‌المللی در مقایسه با همکاری بومی بیشتر افزایش می‌یابد.

بر پایه نتایج پژوهش می‌توان گفت، بهتر است کشورهای در حال توسعه برای افزایش رویت‌پذیری مقالات خود، همکاری‌های خود با کشورهای توسعه‌یافته را گسترش دهند. لذا تدوین سیاست‌هایی مناسب به منظور حمایت از همکاری پژوهشگران داخلی با پژوهشگران کشورهای توسعه‌یافته و ایجاد ارتباط بین مراکز پژوهشی داخلی با مراکز پژوهشی این کشورها می‌تواند راهکاری مناسب در جهت افزایش رویت‌پذیری مقالات کشورمان و در نتیجه بالا بردن جایگاه علمی ایران در سطح جهانی باشد. با ایجاد بسترهای مناسب سیاسی، ارتباطی و حمایت‌های مالی و تشویق دانشگاه‌ها و موسسات علمی می‌توان جامعه علمی را به برقراری ارتباط بیشتر با پژوهشگران کشورهای توسعه‌یافته هدایت کرد و از فواید آن بهره کافی برد.

همچنان که مطهری (۱۳۵۹) و شریعتی (۱۳۶۱) معتقدند، تمدن اسلامی یک تمدن باز، ترکیبی و جهانی است. از نظر آنان ایجاد دروازه‌های باز و درهم شکستن حصارها و گشایش جویبارهای علمی، نظام علم را تغذیه می‌کند. اما کنار کشیدن از مسیر جنبش‌های فکری و جریان‌های علمی و تبادل و تفahم فرهنگ به رکود و انحطاط علمی می‌انجامد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

کتابنامه

- رحیمی، ماریه (۱۳۸۶). بررسی وضعیت همکاری در تولید آثار علمی و عوامل موثر بر آن در میان اعضای هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی، مشهد.
- شریعتی، علی (۱۳۶۱). بازشناسی هویت اسلامی-ایرانی. مجموعه آثار (۲۷). تهران: انتشارات الهام.
- قانعی راد، محمد امین (۱۳۸۴). جامعه شناسی رشد و افول علم در ایران (دوره اسلامی). تهران: مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور.
- مطهری، مرتضی (۱۳۵۹). خدمات متقابل اسلام و ایران. تهران: صدر.

- Davarpanah, M., R. (2009). The International Publication Productivity of Malaysia in Social Sciences: Developing a Scientific Power Index. *Journal of Scholarly Publishing*, 41(1), 67-91. Retrieved January 25, 2010, from http://muse.jhu.edu/journals/journal_of_scholarly_publishing/summary/v041/41.1.davarpanah.html
- Davarpanah, M., R., Behrouzfar, H. (2009). International visibility of Iranian ISI journals: A citation study. *Aslib Proceedings*, 61(4), 407-419. Retrieved April 10, 2010, from www.emeraldinsight.com/0001-253X.htm
- De Granda-Orive JI., Villanueva-Serrano S., Aleixandre-Benavent R., Valderrama-Zurián JC., Alonso-Arroyo A., García Río F., & et al. (2009). Network of international scientific collaboration on smoking: analysis of coauthorship through the Science Citation Index (1999-2003). *Gac Sanit*, 23(3), 34-43. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19464767>
- Frederiksen, L. F. (2004). Disciplinary determinants of bibliometric impact in Danish industrial research: Collaboration and visibility. *Scientometrics*, 61 (2) : 253–270. Retrieved January 25, 2010, from http://www.springerlink.com/content/t43162t_052l88327/
- Glänzel, W. (2001). National characteristics in international scientific co-authorship relations. *Scientometrics*, 51(1), 69–115. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.springerlink.com>
- Glänzel, W., & Schubert, A. (2001). Double effort = Double impact? A critical view at international coauthorship in chemistry. *Scientometrics*, 50 (2), 199–214. Retrieved January 25, 2010, from www.steunpuntoos.be/WG_Papers/Scientometrics_50_2_199.pdf
- Goldfinch, S., Dale, T., & Derouen, K. Jr. (2003). Science from the periphery: collaboration, networks and ‘periphery effects’ in the citation of New Zealand Crown Research Institutes articles, 1995-2000. *Scientometrics*, 57(3), 321–337. Retrieved January 25, 2010, from www.springerlink.com/index/J81H4XTM63277504.pdf
- Hara, N., Solomon, P., Kim, S., & Sonnenwald, D. H. (2003). An emerging view of scientific collaboration: Scientists' perspectives on factors that impact collaboration. *Journal of the American Society for Information Science and Technology*, 54, 952–965. Retrieved January 5, 2011, from <http://bada.hb.se/bitstream/2320/2296/1/jasist-2003-hara-et-al.pdf>

- Inzelt, A., Schubert, A., & Schubert, M. (2008). Incremental citation impact due to international co-authorship in Hungarian higher education institutions. *Scientometrics*, 78(1), 37-43. Retrieved January 25, 2010, from http://www.springerlink.com/index/_06TQ47071720471T.pdf
- Iribarren-Maestro, I., Lascurain-Sánchez, M. L., & Sanz-Casado, E. (2009). Are multi-authorship and visibility related? Study of ten research areas at Carlos III University of Madrid. *Scientometrics*, 79(1), 191-200. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.springerlink.com>
- Katz, J. S., & Hicks, D. (1997). How much is a collaboration worth? A calibrated bibliometric model. *Scientometrics*, 40(3), 541-554. Retrieved January 25, 2010, from http://www.springerlink.com/index/M06J287_1281PR764.pdf
- Katz, J. S., & Martin, B. R. (1997). What Is Research Collaboration? *Research Policy*, 26 : 1-18. Retrieved January 25, 2010, from www.sussex.ac.uk/Users/sylvank/pubs/Res_col9.pdf
- Larivière, V., Lebel, J., & Lemelin, P. (2004). Collaborative research in the social sciences and humanities: bibliometric analysis of practices, report to the Social Sciences and Humanities Research Council of Canada (SSHRC), *Observatoire des sciences et des technologies*. Retrieved April 10, 2010, from <http://www.ost.uqam.ca/Portals/0/docs/rapports/2004/SSHRC.pdf>
- Leimu, L., & Koricheva, J. (2005). Does scientific collaboration increase the impact of ecological articles?. *Bioscience*, 55(5), 438-443. Retrieved January 25, 2010, from http://research.eeescience.utoledo.edu/lees/papers_PDF/Leimu_2005_BioScience.pdf
- Liu, Z. (2003). Trends in transforming scholarly communication and their implications. *Information Processing and Management*, 39 (6), 889-898. Retrieved April 10, 2010, from <http://www.sciencedirect.com>
- Maienschein, J. (1993). Why Collaborate? *Journal of the History of Biology*, 26(2), 167-183. Retrieved January 5, 2011, from <http://www.springerlink.com/content/u87041016gn27435/>
- Narin, F., Stevens, K., & Whitlow E. S. (1991). Scientific co-operation in europe and the citation of multinationally authored papers. *Scientometrics*, 21(3), 313-323.
- Paraje, G., Sadana, R., & Salmela, R. (2009). Collaboration and "Visibility" of Health Research in the Western Pacific Region. *Asia-Pacific Journal of Public Health*, 21(2), 128-136. Retrieved January 25, 2010, from <http://aph.sagepub.com/cgi/content/abstract/21/2/128>
- Persson, O. (2010). Are highly cited papers more international?. *Scientometrics*, 83(3), 397-401. Retrieved April 5, 2010, from <http://www.springerlink.com/index/Q8727181N82337X3.pdf>
- Schmoch, U., & Schubert, T. (2008). Are international co-publications an indicator for quality of scientific research?. *Scientometrics*, 74(3), 361-377. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.springerlink.com/content/8475pp504667561u/fulltext.pdf>
- Smart, J. C., & Bayer, A. E. (1986). Author collaboration and impact: a note on citation rates of single and multiple authored articles. *Scientometrics*, 10(5), 297-305. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.springerlink.com/index/H71757647030T177.pdf>
- Sooryamoorthy, R. (2009). Do types of collaboration change citation? Collaboration and citation patterns of South African science publications. *Scientometrics*. 81(1), 177-193.

Retrieved January 25, 2010, from <http://www.springerlink.com/index/J26G824111K74481.pdf>

Suárez-Balseiro, C., García-Zorita, C., & Sanz-Casado, E. (2009). Multi-authorship and its impact on the visibility of research from Puerto Rico. *Information Processing and Management*, 45(4), 469–476. Retrieved January 25, 2010, from <http://www.sciencedirect.com>

Van Raan, A. F. J. (1998). The influence of international collaboration on the impact of research results – Some simple mathematical considerations concerning the role of self-citations. *Scientometrics*, 42(3), 423–428.

Wikipedia, the free encyclopedia (2010). "Biotechnology". Retrieved April 21, 2010, from <http://en.wikipedia.org/wiki/Biotechnology>

پژوهشنامه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی